

پیروز باد مبارزات زنان برای رهائی!

هر سال در سراسر جهان زنان آگاه، به اشکال و در سطوح مختلف به گرامیداشت ۸ مارس، روز جهانی زن بر می خیزند و این روز را به فرصتی برای تشدید مبارزات خود بر علیه نظام سرمایه داری و مناسبات ارتجاعی آن به مثابه عامل تداوم اسارت و نابرابری تبدیل می کنند. هر چه اندیشه ضرورت تساوی زن و مرد در همه عرصه های زندگی بیشتر در آن جامعه مطرح و نهادینه شده باشد و هر اندازه که زنان آگاه تر و متشکل تر باشند و هر چه شرایط سیاسی آزاد تر باشد، روشن است که این بزرگداشت ها هم در ابعاد وسیع تر و با جلوه ای شکوهمندانه تر و با مطالباتی رادیکالتر برگزار می گردند. روز جهانی زن در واقع روزی است که زنان مبارز و آگاه با برگزاری تجمعات گوناگون، هم قدرت رزمندگی خود را به نمایش می گذارند و هم از مبارزاتی که دستاورد هایش وضع کنونی آن ها را شکل داده پاس می دارند.

در ایران زیر سلطه نظام سرمایه داری وابسته و دیکتاتوری لجام گسیخته حاکم جمهوری اسلامی، جایی که سرمایه داران زالو صفت و رژیم حامی شان، از هر تجمع و تشکلی وحشت دارند، متأسفانه زنان جامعه ما به مثابه تشکیل دهنده نیمی از آحاد جمعیت، حتی امکان و اجازه برگزاری آزادانه روز جهانی خود را ندارند. دردناک تر آن که محدودیت های اعمال شده از سوی این نظام و دیکتاتوری ذاتی اش تنها به عدم امکان برگزاری آزادانه این روز منحصر نبوده و همه عرصه های زندگی زنان را شامل می شود. رژیم جمهوری اسلامی با اعمال کنترل شدید و سرکوب سیستماتیک از فعالیت های اجتماعی آزادانه زنان در جامعه جلو گیری می کند و بر این اساس سیاست جدا سازی جنسی در محیط های کار و تحصیل و حتی وسائل نقلیه عمومی را به زور به آن ها و به کل جامعه تحمیل نموده است. دستگاه های سرکوب دیکتاتوری حاکم با سلب حق آزادی پوشش از زنان، ماهیت ضد خلقی و زن ستیز جمهوری اسلامی را هر چه عریان تر به نمایش گذارده و ۳۵ سال است که میلیون ها زن ایرانی را با وحشیگری تمام مجبور به استفاده از پوشش اسلامی مورد نظر خود نموده است. این رژیم با اعمال ارتجاعی ترین قوانین استثمارگرانه، زنان کارگر و زحمتکش را از برخورداری از یک دستمزد برابر با مردان در مقابل کار برابر، محروم کرده است. علاوه بر مساله دستمزد، جمهوری اسلامی به شکلی کاملاً آگاهانه و قانونمند، صدها هزار تن از زنان شاغل را از فرصت های شغلی یکسان با مردها محروم کرده است. تحمیل همه این ستم ها به زنان از طرف این رژیم وابسته به امپریالیسم که به معنی شهروند دوم حساب کردن زنان در جامعه است تماماً در خدمت تسهیل استثمار کارگران و پر کردن جیب های گشاد سرمایه داران قرار دارد.

قابل تأکید است که علیرغم همه سیاستهای استثمارگرانه و زن ستیز فوق الذکر که تنها بیانگر گوشه کوچکی از ستم هائی است که تحت مناسبات ارتجاعی حاکم، بر زنان ایران روا می شود، روحانی رئیس جمهور فریبکار این رژیم رسوا، جهت بزک کردن چهره خونبار جمهوری اسلامی و تظاهر به

احترام به حقوق و آزادی های دموکراتیک، از "منشور حقوق شهروندی" دم می زند. اما این سلاح زنگ زده تر از آن است که بتواند برای رژیم زن ستیز حاکم و مجریان آن در دولت روحانی کارآمد باشد. در شرایطی که گزندگان این رژیم بطور روزمره با زور سرنیزه حقوق طبیعی و بدیهی نیمی از جامعه را لگد مال سود پرستی طبقه حاکمه کرده اند، در جامعه ای که نیمی از جمعیت را به بهانه زن بودن از حداقل حقوق شهروندی محروم کرده اند، نه حقوق شهروندی معنا دارد و نه پز احترام به "دمکراسی" و "آزادی" کسی را فریب می دهد. بی دلیل نیست که در فرهنگ آزادیخواهی و دمکراسی واقعی توده های مردم، میزان آزادی زن در جامعه، معیاری برای سنجش آزادی هر جامعه محسوب می گردد. بنابراین، هر آینه که با چنین معیاری به جامعه بنگریم می بینیم که در ایران نه تنها زنان آزاد نیستند، بلکه با انقیاد و به بند کشیدن آن ها کل جامعه در اسارت طبقه ضد خلقی حاکم یعنی بورژوازی امپریالیستی قرار دارد.

اسارت زنان و ستمی که در دیکتاتوری حاکم بطور روزافزون در تمام عرصه های حیات اقتصادی - اجتماعی بر زنان و بویژه بر زنان طبقات زحمتکش وارد می شود، از زنان ایران یک نیروی عظیم مبارزاتی ساخته است. در طول ۳۵ سال حیات ننگین جمهوری اسلامی روزی نبوده است که جامعه تحت سلطه ما شاهد جلوه ای از مبارزات و اعتراضات زنان بر علیه این رژیم و قوانین اسارت بار و استثمارگرانه آن نبوده باشد. علیرغم همه سرکوب ها و نیرنگ های جمهوری اسلامی در طول سال های طولانی سلطه نکبت بارش، اعتراضات و مبارزات زنان برای رسیدن به حقوق برابر و آزادی هرگز خاموش نگشته و بر عکس در تمام این سال ها شاهد رشد مبارزات و اعتراضات زنان علیه رژیم حاکم و سیاست های ضد زن آن بوده ایم. این مبارزات بخشی جدائی ناپذیر از مبارزه برای نابودی رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و نظام استثمارگرانه حاکم می باشد. از این رو باید کوشید تا این مبارزات و شعله های نفرت و خشم زنان تحت ستم ایران را هر چه آگاهانه تر و سازمان یافته تر در راستای نابودی نظام سرمایه داری حاکم به مثابه عامل اصلی اسارت و نابرابری زنان و ستم بر آنان پیش برد و گسترش داد.

در روز جهانی زن یک بار دیگر تأکید می کنیم که تا نظام سرمایه داری در ایران پا برجاست، مردسالاری و نقض حقوق زنان و ستم بر زن تداوم یافته و هر روز به شکلی باز تولید می شود. برای رهایی از ستم بر زن و ایجاد دنیائی عاری از ظلم و ستم قبل از هر چیز باید در جهت نابودی جمهوری اسلامی و نظام استثمارگرانه حاکم گام برداشت، این امر تنها با انقلابی بزرگ و قهر آمیز با مشارکت فعال زنان دست یافتنی است. در روز جهانی زن ما همه زنان مبارز را به گام برداشتن در این مسیر فرا می خوانیم .

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زنان کارگر و زحمتکش !

نابود باد رژیم سرکوب گر و زن ستیز جمهوری اسلامی !

پیروز باد مبارزات زنان تحت ستم برای رهایی و برابری واقعی !

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدائی خلق ایران

۶ مارس ۲۰۱۴ - ۱۵ اسفند ۱۳۹۲